

[Udenrigsministeren.]

at det har været muligt, at det ærede Medlem har ladet sig vildlede til at forsøge paa noget saadant. Han fortsætter — men jeg lægger mindre Vægt paa det — med en Sætning om, at disse militære Styrker, som jeg har omtalt, kunde være til Raadighed, skulde være anvendelige til disse militære Sanktioner. Det staar nu ikke derom, det staar om de „økonomiske Sanktioner“; men jeg lægger mindre Vægt paa det. Det er kun et nyt Eksempel paa, hvor urigtigt, hvor ufuldstændigt, hvor lidet nøjagtigt det ærede Medlems Citatmetode paa dette Omraade har været.

Dette var Spørgsmaalet om Tilbage-toget i Juli i Headway.

Det ærede Medlem kommer imidlertid derefter til Udtalelserne i Genève, og dér søger han at paavise en Modsætning mellem den højtærede Statsministers Udtalelser i 1924 og nu. For at det skal være ganske klart, hvad her er sagt, skal jeg gengive de to Udtalelser, skønt Statsministeren allerede har berørt dem.

I 1924 sagde Statsministeren dette om de tilsigtede Forslag:

„De tilsigter en gennemgribende Omformning af vore militære Kræfter, som berører dem deres Karakter af Krigsapparat og erstatter Hær og Flaade med en Styrke til Vagthold ved Grænsen og i vore Farvande.“

I Aar var Ordene disse:

„I 1924 havde jeg den Ære fra denne Talerstol i faa Ord at nævne det Forslag, som vi den Gang havde i Sinde at forelægge. I Aar har Regeringen til Hensigt at forelægge et lignende Forslag, som foreslaar en Omdannelse af Hæren og Flaaden til militært organiserede Styrker, hvis Formaal skal være i Krise- og Krigstider at vaage over vore Grænser og føre Tilsyn med vore Farvande.“

Danmark føler sig ikke truet af nogen af sine Naboer. Den Fare, som kan frembyde sig for os, er en almindelig Krig, hvori de store Magter deltager. Som Følge af vor særlige Stilling er vi overbevist om, at vore Styrker ikke vil være tilstrækkelige som væbnede Styrker overfor de Styrker, som vil blive sat i Bevægelse i det Tilfælde, at en saadan Krig udbryder. Det er denne Kendsgerning,

som vi ønsker at bibringe det danske Folk og andre Nationer Forstaaelsen af. Men i øvrigt er vi naturligvis besluttet paa at organisere vore land- og sømilitære Styrker paa en saadan Maade, at de er fuldstændig tilstrækkelige til at opfylde de Forpligtelser, som maatte kunne komme til at paahvile os i Henhold til Neutralitetsoverenskomsterne af 1907, eller som maatte være en naturlig Følge af vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund.“

Det ærede Medlem citerer her atter ufuldstændigt. Det ærede Medlem citerer de første Sætninger og trækker dem derpaa sammen med de sidste Sætninger uden at tage hele det mellemliggende Stykke med, saaledes at hvis man tager Citatet som Helhed, staar der noget, som er meget afvigende fra det, der i Virkeligheden er sagt dernede. Men jeg lægger ogsaa kun Vægt paa dette som et nyt Vidnesbyrd om, hvor lidet det ærede Medlem har underbygget Anvendelsen af en saa heftig Beskyldning som den, han opstillede overfor Regeringen.

Men Hovedpunktet i dette var jo den Tankegang, at med disse Udtalelser i Genève skulde man fra dansk Side have udtalt sig paa en anden Maade, end man har gjort det ved tidligere Lejligheder. Vi svarer dertil: Det er ikke Tilfældet.

Overfor Indlandet har der ikke kunnet være Tvivl. Den Opfattelse, som har faaet Udtryk i disse Taler, er gentaget i det ustandselige under alle de sidste Aars Militærforhandlinger i Danmark. Den fandt Udtryk i Militærkommissionens Betænkning i 1922 fra det radikale Venstres Side, hvor vi netop sagde: Opfyldelse af Haagerkonventionens Bestemmelser, Opfyldelse af Folkeforbundets Opgaver er det, vi sætter som Maal for det, vi anbefaler fra vor Side. Det staar endelig i første Paragraf af det Militærlovsforslag, mod hvilket det ærede Medlem vender sig med saa stor Lidenskab. Saa helt nyt kan det jo ikke være for ham, idet jeg forudsætter, at det ærede Medlem har gjort sig bekendt med det paagældende Lovforslag.

Men har det da været nyt overfor Udlandet? Paa ingen mulig Maade. Betragtningen har været udviklet fra min Side ved given Lejlighed kort Tid efter Forstaaelsen mellem os og Socialdemokraterne om For-